

ברמה

דו-שבועון למידע - קיבוץ רמת יוחנן

פסח 2019

פסח שמח!

Happy Passover!

שמחה רבה אביב הגיע פסח בא

זוהר

החורף כמעט עבר, למרות שלפעמים נדמה שהוא מתעקש להישאר עוד מעט... הפריחה בעיצומה, שלל גוונים, הפרפרים המסמלים את האביב הגיעו אלינו הפעם בכמויות גדולות מהרגיל בשל נדידה מסיבית.

אנשים משפצים ומסדרים את הבית, הארונות, בקיצור – סדר מחדש באוויר. וכשאנחנו עושים סדר חיצוני, זה משפיע על הסדר הפנימי בתחומי החיים שלנו. אם יש תחום ש"מבקש שנסדר אותו", הוא קורא לנו בדרכו המיוחדת. זו תקופה מאתגרת. במקום שבו יש צורך לסדר, הדבר מתחיל לתת סימנים, שקטים יותר או פחות... אבל הסימנים שם.

ככל שנהיה קשובים יותר לרמזים, יקל עלינו לפתור אותם. זהו אביב חדש של שינוי קטן או גדול, הנובע מרצון להגיע לתוצאה מיוחלת, שתהיה טובה ומיטיבה.

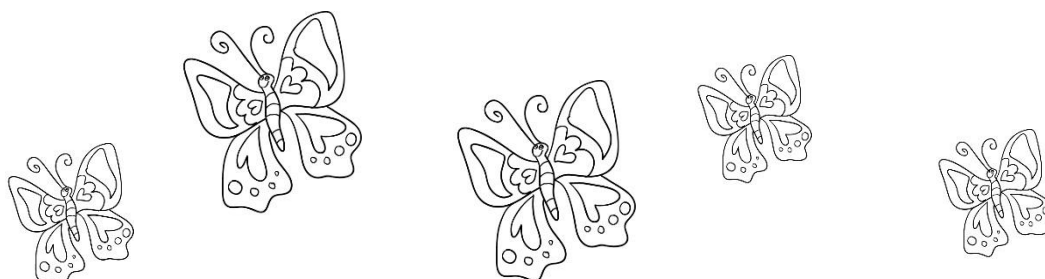
חג החירות הגיע, ואין כמו חג כדי להרגיש תחושה של משפחתיות ושלמות. ליל הסדר הוא הזדמנות נפלאה ליצר תחושה של התחדשות אביבית צבעונית ונקייה מדעות קדומות, לפסוח ולגשר על פערים.

הצעה לקערת סדר חדשנית - מאורגנת מחדש, אותה ניתן להרכיב לפי מצב רוחנו ולפי הקשר מתאים. כל מה שנכניס לקערה זו, חשוב שירגיש לנו שהוא נכון וטוב ומתאים לחלקים האחרים. השלם שמורכב מסך חלקיו מתחדש בכל תקופה, מרגש, צבעוני, ומשמח ממש כמונו כאן בקהילת הקיבוץ בה כל אחד שונה ויחד עם זאת מרגיש הכי בבית.

מעבדות לחירות: תרגיל נחמד – חשבו על הצלחה שחוויתם, תחושת "יציאה מעבדות לחירות" שחוויתם, דבר קטן או גדול שעבורכם הוא רגע פורץ דרך ושהוא לגמרי שלכם. חשבו עליו מדי פעם ודווקא ברגעי לחץ או קושי, כי יש לנו אפשרות לשאוב כוחות מזיכרון אותה הצלחה.

חג שמח !!!

מעבדות "תוצרת בית" לחירות בשיטת "עשה זאת בעצמך"

אודי פלד

ברגיל אנחנו מתייחסים לעבדות כאל שיעבוד הנכפה עלינו מבחוץ, אבל קיימת עבדות קשה לא פחות והיא השעבוד שלנו בידי עצמנו.

מי שמשועבד לאחר, עדיין עשוי למצוא זמן ומרחב בהם הוא חופשי לעצמו. השעבוד שלנו לעצמנו מלווה אותנו בכל עת ובכל אתר. עבד לאחר יכול אולי לברוח ולהשתחרר, אבל איש מאתנו אינו יכול לברוח מפני עצמו.

העבדות "תוצרת בית" – היא השעבוד לכעסים, רגשי נקם, רגשי אשם, לנרפות ובטלנות. לאנוכיות, להיעדר סובלנות, לשנאה ה.ל. ולכול שאר התכונות והתחושות הרעות.

מי שמשועבד ל"אדונים" הללו, חיו מרים ומרירים, והוא ממרר גם את חיי הקרובים לו ואת חיי הקהילה בכלל.

נכון, לא חידשתי כאן דבר, רק שאני נבון כול פעם מחדש לראות כיצד חברים טובים, בריאים, דשנים, ויפים – במקום להרים ראש, להתבונן, להריח ולחוש בכול היופי שמסביבנו – ובאביב הירוק והפורח במיוחד – חורשים עם האף באדמה ובבשר חבריהם. מסתובבים אפורי פנים וכפופי גו, עם פחית בניזין ביד וקופסת גפרורים בכיס, ונזעקים – ממש נדחקים ונדחפים – להצית מדורות קטנות או גדולות שבעיקר – חורכות את בשרם שלהם.

נראה לי שאם נבראה עונת האביב בכוונת מכוון, אזי כוונתה להכות בהדר וריחות ניחוח את חושיהם ותודעתם של הבריות, לנסות כמו לצעוק באזניו של כול אחד מאתנו: **"השתגעתי!!!"** ראה איזה יופי – ואתה, מה לך חופר?

חבירים – יש לנו קיבוץ נהדר, ובו אנשים נפלאים, וגם אם "לא הכול וורוד", הנה, האביב כבר כאן, לעזור לכולנו להשתחרר מהשעבוד לצללים המרחפים בין אזנינו, לפתוח את ריאותינו וליבנו לסובלנות וסליחה ואהבה את עצמנו ואת הבריות. **חג-שמח.**

מועדת פנסיה – מוטי חורש

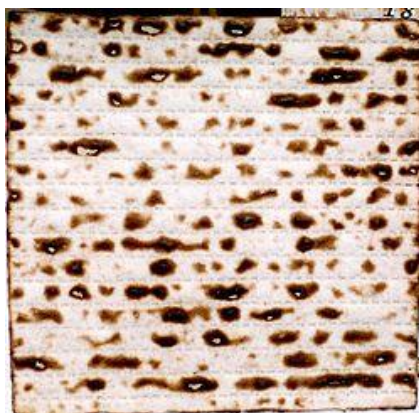
1. בימים אלה מתחילים להתקבל הדוחות השנתיים מקרנות הפנסיה לסיכום שנת 2018.
אני פונה לכל החברים, ובעיקר לעובדי החוץ, להעביר את הדוחות בהקדם לתא הדואר של ועדת פנסיה.

א. חברים אשר אישרו לחברת הפנסיה להעביר להם את הדוחות אלקטרונית ישירות לכתובת המייל, מתבקשים להעביר לתיבת המייל של עדי או שלי.

adi@kry.co.il
moti@tractoram.com

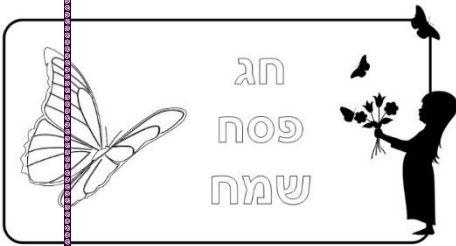
ב. שימו לב שלא להעביר או לשלוח במייל דוחות של קרנות ההשתלמות. (כדאי מאד לבדוק את קרנות ההשתלמות ובמיוחד שכול התשלומים – בדרך כלל 12 – אכן רשומים בדוח)

2. לאחרונה התקבלה בוועדת פנסיה ובמזכירות החלטה על שינוי מסלול הפנסיה לחברים אשר הקיבוץ מפקיד עבורם, שעיקרה הגדלת מרכיב הנכות ל-75% במקום 30% עד כה. המעבר דורש הערכות וחתימה על טפסים חדשים של הקרן. נבקש עזרת החברים בביצוע המעבר. בהתאם להחלטת המזכירות, ועדת הפנסיה והיועצים הפנסיונים, הטיפול מותנה בחתימה על טופס מסלקה. הוראות מפורטות ישלחו בהמשך.

לעובדי החוץ -

בסוף חודש מרץ מתקבלים טופסי 106 המרכזים את נתוני העבודה השנתיים אצל המעסיק לשנת המס שהסתיימה.

יש להעביר טפסים אלו בהקדם להנהלת חשבונות (רינת) וכן לגזברות פנים (ורד) על מנת שנוכל לרשום נכונה את נתוני העבודה ואת נתוני הצבירה בקרן ההשתלמות.

מבחינת קרנות ההשתלמות -

גובה ההפרשה לחבר עומד כיום ע"ס 15,000 בשנה (1,250 ש"ח/חודש).

עובד חוץ הסבור כי הוא זכאי להשלמת ההפקדה ע"י הקיבוץ - מוזמן לפנות לורד מרציאנו לבדיקת הנושא.

לצורך כך נדרש להציג טופס 106 + טופס הפקדות שנתי של קרן ההשתלמות.

השלמת ההפקדות לעובדי החוץ תתבצע אחת לשנה בין החודשים מרץ-יוני בשנה העוקבת.

בברכה, מש"א והגזברות.

פרסום בעקבות הפריצות לבתים:

תזכורת לחברים מהביטוח: בתביעה מהביטוח במקרה של פריצה וגניבה של תכשיטים וחפצי ערך, יש להעביר לחברת הביטוח חשבוניות או הערכת שמאי של הרכוש שנגנב.

שמאות של תכשיטים ניתן לקבל בחנויות תכשיטים, שמאות של חפצי אמנות ודברי ערך אחרים ניתן לבקש מחברת הביטוח.

את הערכת השמאי יש לשמור במקום בטוח במקרה של גניבה חו"ח.

בברכה, עדיאל מאירוביץ

א	ב	ג	ד	ה	ו
ז	ח	ט	י	כ	ל
מ	נ	ס	פ	צ	ק
ר	ש	ת	י	כ	ל

דיאלוג בין אילן בלושטיין לאליעזר גוטמן

שלושת הקטעים הינם האחרונים מרצף דברים שנכתבו במיילים בין שני החברים. ייתכן שבקטעים אלו – מוגש המוץ האידאולוגי של הוויכוח.

אליעזר:

התקציב אינו העניין, התקציב הינו חלק קטן (פחות מ - 50% מהוצאות הקיום), לראות בו את חזות הכל - זו טעות במקרה הטוב והטעיה במקרה הפחות...

התקציב אינו עקרון, וכפי שצינת תהליך דרוויניסטי... התחיל ללא תקציב, עבר לתקציב אישי, המשך בתקציב כולל והיום תקציב מקיף.

אפרופו - גם התקציב אינו שוויוני! הורים עם ילדים מקבלים יותר, וותק מזכה בתוספת, גברת מקבלת עוד קצת, יחיד או יחידה מקבלים יותר.

ובכלל בהוצאות הקיום - אנו רחוקים (היינו תמיד) משוויון: רכבים... דירות... בריאות... לימודים... ועוד...

ויחד עם זה - תמיד: חקלאי, מורה, מנכ"ל פלרם, מכבס, משווק, נויניק, עורך עלון, לולן, גננת, מזכיר, רפתן, ועוד... ידעו שכל עוד הם נותנים את מרצם וכשרונם - מובטח שלא ייגרע מכבודם - מרמת חייהם, מזכויותיהם - מאומה!

יותר מכך עד היום אנו מחשיבים מורה טובה או גננת טובה או חקלאי טוב - לשמנה והסלטה בקיבוצנו, משוכנע שאנו גאים על כך שאצלנו ניתן למצוא חברים בענפי החקלאות!

ממחר כשנתחיל למדוד את התרומה כחלף לשכר המקובל בשוק... זהו! נגמר שוויון ערך האדם, נעלם כושר השיפוט הערכי! יש סולם "ערכי" חדש...

גננת - גם אם תהה הטובה ביותר - תקבל קצת יותר ממחיר השוק (במקרה הטוב) וכנ"ל לגבי חקלאי מסור, אחראי, חרוץ. ובטח לגבי מורים.. ובבקשה - ברגע שפורצים את המחסום/העיקרון - זהו - זה רק עניין של זמן חודש, שנה, שנתיים, חמש - נגלה שהפערים יבואו לידי ביטוי בכל תחומי החיים! בפערים - בבריאות, בחינוך, בלימודים גבוהים, בחוגים לילדים, ברפואת שיניים, ביכולת לחסוך, ביכולת לעזור לילדים וגם בלגמור את החודש...

אני יודע שגם היום יש פערים - לא נולדנו שווים, אין לנו נקודות פתיחה שוות, וגם הצרכים/רצונות שונים - ולמרות זאת הקיבוץ השכיל לבנות לאורך עשורים, מערכת קהילתית - מפצה, שמוצאת את - המעניין/המיוחד/המיוחד בכולנו, כך שישנה הרמוניה, שוויון הזדמנויות עדתי/מיני, חברויות בין דוריות ובין חברים עם יכולות שונות. זה ישתנה.

נדמה לכם שנתחיל למדוד כל אחד ע"פ כושר השתכרותו והקהילה תשמור על אופייה.

אם רוצים באמת לטפל בעבודה... יש דרכים אחרות..

אילן:

אליעזר, אם אני מבין נכון את דבריך, אתה לא טוען שתקציב שוויוני שומר או מהווה ערך כלשהו בפני עצמו, אלא ששינוי של מבנה ארגוני זה יביא למדרון חלקלק שסופו מי יישורנו. עם כל הכבוד לטיעון זה, אני סבור שאין מקום להימנע משינוי ותיקון חברתי דרוש, רק בגלל שתוצאות התהליך אינן ידועות.

ההנחה שלמכבס ולמנכ"ל פלרם זכאות לאותה התמורה, גם היא שגויה מהיסוד בעיני. אחד מתחיל את יומו בניחותא, יודע כי אין כל אירוע אשר עלול להשפיע על מועד סיום העבודה, זוכה להשלים מטלות/סידורים במשך היום ובאופן כללי נהנה ממסגרת עבודה נוחה ביותר. אין כמעט אחריות ובוודאי שלא מעבר למסגרת שעות העבודה. האחר "משועבד" לתפקיד, אחראי במשך כל השנה לכלכלת הקיבוץ ו"ההטבות" הבאות עם התפקיד וודאי שאין בהן בכדי לפצות על ההשקעה. בהסכמה החברתית הקודמת, ככל שהמכבס היה מסיים את יומו בשעה מוקדמת, הוא היה הולך למקום עבודה אחר, וממשיך לתרום, עד שתרומתו תשתווה, גם אם מבחינה "כמותית", לזו של המנכ"ל. לגבי ההפרש בין התמורה לקיבוץ, זאת אי אפשר לאזן מלבד לייצר דיפרנציאציה בין התמורות שיקבל כל אחד. יובהר, מודל השינוי לא מבקש לפגוע בכובס ולהוריד באופן משמעותי את רמת חייו. להיפך, ניתנת לו האפשרות לשפר זאת. צריך לזכור, ההוצאות המשמעותיות ביותר החלות על אדם "בעיר", ממילא לא יחולו עליו. מגורים (הוצאה ממוצעת של כ-8,500 ש"ח בחודש באזורנו, לכל הפחות, עם כוללים גם ארנונה, חשמל ומים), הוצאות חינוך (למעלה מ-3,000 ש"ח לילד לחודש בחינוך בלתי פורמאלי), תשתיות (היטלים) וכולי, לא יושטו על החבר. לכן, החשש מפגיעה משמעותית בכבודו ורמת חייו, הינה ממילא ערטילאית ובלתי סבירה.

לגבי הפגיעה בערכי ליבה- לימודים גבוהים כמשל, בדיוק בשביל זה הקמנו כבר לפני שנים רבות קרן לימודים, אשר תבטיח לכל בן משק את הלימודים, ללא קשר ליכולות הכלכליות של הוריו. לא כל דבר יעלם בעקבות השינוי.

עוד בעיה שיש לי עם התזה שלך היא, שהשינוי נדרש רק בגלל שיש בעיות לטפל בעבודה. בעיני השינוי נחוץ כדי ליצור שוויון מהותי בין החברים, מה שלא מתקיים היום לאור ההבדלים בין העבודות והתרומות. נדבך מבורך הוא, שהשינוי אכן יטפל גם בבעיות העבודה, שעם כל הכבוד לטענה שלך, אין דרך לטפל היום ולא בכדי לא הצליח אף קיבוץ לטפל בכך בדרך הישנה.

שלום אילן

אנסה לענות על טיעונך ע"פ הסדר...

ראשית, תוצאות התהליך ידועות !! מסכים שמשך הזמן/התהליך אינו ידוע (כפי שאמרתי בין שנה לעשור).

פרופסורית: מיכל פלגי אשר חוקרת את התנועה הקיבוצית כבר כמה עשורים, מעידה כי מתוך כ- 220 עשרים קיבוצים שהתחילו בשינוי "דיפרנציאלי" (ב- 30 השנה האחרונות) בין אם ב- 10% ובפערים קטנים מאוד - בין "העשירים" ל- "עניים", פערים הקטנים מ- 1 ל- 2. בכלם (ללא יוצא מן הכלל) המשיך ה- "דיפרנציאלי" להתרחב... אין דוגמה אחת לקיבוץ שהשינוי נשאר בעומקו הבראשיתי.

ליבת הדיון/פלוגתא ביננו נמצאת במשפט שלך - ציטוט: "ההנחה שלמכבס ולמנכ"ל פלרם זכאות לאותה התמורה, גם היא שגויה מהיסוד בעיניי"...

על שתי הנחות שלך איננו מסכימים:

- הנך משוכנע שיש קשר בין רמת ההשקעה (זמן/פיזית/נפשית) לבין רמת השכר בארץ/בעולם והנחה זו טעות. הקשר מבוסס בעיקרו על ביקוש והיצע ובטח שלא על "רמת ההשקעה".
- הנך משוכנע ש- "מנהל" משקיע יותר מ- "עובד מהשורה" מה שכמובן אינו נכון !

ניתן דוגמאות:

- מצד אחד נשים בסל אחד את מנכ"ל פלרם + מזכיר הקיבוץ + עובד בכיר במשרד מבקר המדינה ומנהל בכיר בחברת הייטק - המשותף לכל אלו: שכרם ע"פ מחירי השוק = עשרות אלפי שקלים לחודש. לטובת הדיון ייקראו: "המצליחנים".
- מצד שני נשים בסל שני את הכובס המקומי (עד לפני כעשור) + המשקה בגד"ש + נהג ביית וחולב + הגנת המקומית והמורה בבי"ס - המשותף לכל אלו: שכרם ע"פ מחירי שוק = נמוך משמעותית מקבוצת המצליחנים ולטובת הדיון ייקראו "הלוזרים". כמובן שיכולנו להוסיף לכל קבוצה עוד עשרות דוגמאות...
- קבוצת המצליחנים תהה על פי רוב צמודת רכב, הם ישקיעו את כל כשרונם והשכלתם ע"מ לשפר את תוצאות הפירמה בה עובדים, יזכו לכבוד והערכה מסביבתם, ישקיעו בישיבות אין סופיות גם בערבים (בסביבות ממוזגות), יזכו את הקהילה בתרומה חודשית -

ושנתית גבוה הרבה מעבר לממוצע, 08:00 תהה שעה סבירה לתחילת עבודה, קבוצת אנשים אלו "ינחיתו" בד"כ מטלות על כפופים ויהיו במדרג גבוה בארגון בו יעבדו.

- קבוצת הלוזרים ייזכו במעט חופש בחירה באופן העיסוק בתפקידם, גם הגמישות בבחירת שעות העבודה/העומס יונחתו עליהם. הכבוד/יוקרה/הערכה של הסביבה לתפקידם/עבודתם - תהה נמוכה משמעותית משל המצליחנים. הגננת והמורה - לא יזכו להרבה ערבים שקטים (גם בסופי שבוע) - מפניות / תלונות / דרישות הורים דקדקנים... הכובס "זכה" לביקורות נוקבות על כל החלטה שיקבל ע"פ שיקול דעתו לטובת הציבור, יעבוד פיזית עד סבל בפרקים/גפיים, יעבוד בסביבה לחה וחמה - יסבול את הריחות של כולנו ועוד.. המשקה בגד"ש או הרפתן, יהיו תלויים בחסדי שמיים/ציפורים/גנבים. בשעות החמות "יבלו" ללא מזגן, בלילות ירוצו כמה שצריך אם בגלל קו צועד שהתקלקל או פרות שברחו. בסופי שבוע ובחגים - הפרות לא צמות - והגידולים צריכים מים ובכלל התקלות לא ממתונות לימי ראשון. סביר שיום העבודה יתחיל לפני צאת החמה. נהג הבית - יצא כל יום (כמעט) למלחמה בכבישים, ייתן לכולנו שירות - תמיד בחיור גם כשאנו כמו "קוץ בתחת", יקבל מאיתנו טלפונים גם הרבה לאחר שעות העבודה גם בסופי שבוע ואם יש לו זמן - ייתן חלקו רפת. המשותף לקבוצה זו: ששכרם יהיה ....

אין לי ספק שהעולם מצביע באופן ברור "קפיטליזם", אין פה צודק יותר או פחות, יש השקפת חיים, אני מקווה שנמשיך להעריך את השותפים פה ע"פ רמת השקעתם ולא על בסיס המדדים הנהוגים מסביבנו.

דרך אגב - משוכנע שאם אותם מוחות (מבריקים) הדוחפים את השינוי "הדיפרנציאלי" היו משקיעים מחצית מהאנרגיה בכדי למצא פתרונות שיחזקו את היחד/ערבות/קהילה/רעות = קיבוץ, היינו הרבה יותר מאושרים.

ביקור המקהלה הגרמנית

בסוף השבוע האחרון ארחנו בקבלת השבת את מקהלת "הזמיר" מביירוט שבגרמניה (כן, כן, הזמיר - בעברית).

מקהלת הזמיר היא, כפי שכבר פורסם, חלק מאנסמבל ישראלי-גרמני של תזמורת ושתי מקהלות, המבצע אורטוריות תנ"כיות בעברית, בהלחנתו וניצוחו של יצחק תוויאור. האנסמבל התכנס להקליט ולבצע קונצרט עם התזמורת הסימפונית חיפה, וחלק מהמקהלה התארחו אצלנו מספר ימים בהתארגנות של גדיא ובאירוח רחב לב של מספר משפחות.

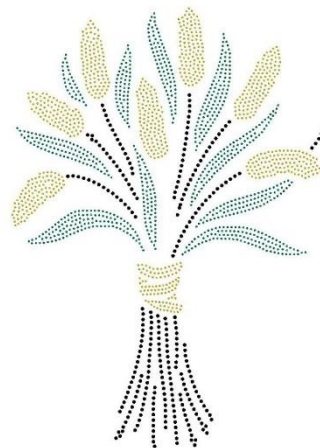
במהלך ימי הביקור, הופיעו חברי מקהלת "הזמיר" במועדון "עמך" בחיפה, על פי בקשתם מראש. היה זה מפגש וקונצרט מרגש ביותר.

בהמשך קיימנו איתם סיור "הכר את הקיבוץ" שכלל גם קונצרט אקפלה ב"חמדת אבות", ובקבלת שבת שבה גם שרו האורחים. לאחר מכן קיימנו מפגש בבית ההנצחה עם חברי החלק הישראלי של הפרויקט, כשאנו מאזינים, בין השאר, לשירי מתתיהו שלם, בביצוע תמר רז והנרייטה.

במוצ"ש התקיים קונצרט חגיגי בחיפה, וחברי רמת יוחנן שטרחו ובאו, זכו לחוויה יוצאת דופן – כפי שהם עצמם מעידים.

אותו הרכב יופיע ב- 4 ביולי בקישינייב - בירת מולדביה. מופע זה יתקיים על פי הזמנתם של המארחים במעין ניסיון פיוס היסטורי עם "עיר ההריגה" שבשירו של ח.ג. ביאליק.

לסיום, זאת ההזדמנות להודות לכל מי שעזר לקיים את החלק החשוב הזה בפרויקט הקירוב בין שני העמים.

לילידי חודש אפריל

שם פרטי	שם משפחה	
תמיר	חורש	27
עופר	חורש	28
אולגה	טהר-לב	29
ערן	יובן	30
עירא	יפה	31
אמוץ	יפה	32
מיכאל	ישראלי	33
גל	כהן	34
גיא	כהן	35
נריה	כהן	36
חגית	כהן-ליכטר	37
אלון	כץ	38
אביבה	לדרר	39
סיוון	ליכט	40
מיה	לנצט	41
תומר	מוצרי	42
אודי	מלמד	43
סיסאי	מניוב	44
ורד	מרציאנו	45
עמליה	נבו	46
אוהד	סאלווה	47
דקלה	סוסן	48
כרמל	עזריאלי	49
אסתי	פוקסמן	50
רותם	פוקסמן	51

שם פרטי	שם משפחה	
ג'ימי זק	אדלן	1
איציק	אדרי	2
לימור	אדרי	3
תלמה	אחיטוב	4
אבנר	אחיטוב	5
ניצן	אטון	6
ירון	אייזנברג	7
דניאל	אלדף	8
הדי	אלניר	9
אריק	אפרת	10
מרים	ארזי	11
אמנון	אשל-אסולין	12
ג'סטין	ביטי	13
נעמה	בלושטיין	14
דורון	בן-בונאן	15
אופיר	בן-בורהום	16
מיכאל	בן-טל	17
יאיר	בר-אב	18
ורד	ברבר	19
נטע	גוטמן	20
סשה	דון	21
ירדן	דרור	22
טל	הוברט	23
יעל	הרטמאיר	24
נועה	זמיר	25
רואי	זמיר	26

שם פרטי	שם משפחה	
אורון	שוהם	77
פנינה	שורר	78
מרים	שחר	79
אילת	שחר	80
איתמר	שלם	81
עידן	שפיגלר	82

שם פרטי	שם משפחה	
הגר	פיינשטיין	52
יפעת	פלד	53
גפן	פרוש	54
צ'וצ'ו	צ'ולה	55
הדר	צולמן	56
ברכה	צוקרמן	57
סער	צור	58
ליהי	צורף	59
יסמין	קאופמן	60
סשה	קלריך	61
דורון	קפולניק	62
יהל	קפולניק	63
דורון	רובינסון	64
ניצן	רודוי	65
דניאל	רודוי	66
דניס	רוזנברג	67
לוטם	רון	68
שני	רוסלנדר	69
גלי	רימון	70
מיקה	רימון	71
ברכה	שביט	72
מיכל	שגיא	73
רותם	שגיא	74
איתמר	שגיא	75
מרים	שדה	76

צוללת צהובה" – תודה מיוחדת

במינה

עבר שבוע מאז ההצגה האחרונה של פורים,
"סיפור המגילה בתוך נייר עיתון", ולנו היה חשוב
להיפגש עם הבנות של עמותת "יעלים" שהשתתפו בהצגה. אז קפצנו לכפר
מכבי, ואיך שנכנסו לסלון - התקבלנו בתשואות. זה היה מאוד מרגש.
רצינו לשמוע מאדווה, מירב, זיווה, ליאת, שיר, גלי ולימור, על החוויה של
כל אחת ואחת מהן מההצגה ומתהליך העבודה, ודרך כך גם לסגור מעגל,
ובשאיפה גם לפתוח חדש.
התהליך עם בנות יעלים החל לפני כחודשיים בפגישות דרמה חד שבועיות,
במהלכן הן גם למדו את השיר ששרו בהצגה ואת הריקודים שרקדו.
בהמשך נסענו לאולפן ההקלטות בקיבוץ גניגר, וכמובן חזרות ארוכות
בחדר האוכל יחד עם כל יתר המשתתפים.
עבורנו החוויה הייתה מרגשת ומעצימה,
הזדמנות לפגוש את השכנים שלנו וגם קצת את
עצמנו ולהכיר יותר...

אז איך אתן מסכמות את החוויה הזו?

זיווה: אני מאוד רוצה שמעין תעשה לנו שיעורי דרמה. ההצגה הייתה
ברמה גבוהה מאוד ואני רוצה להמשיך לשחק.

גלי: היה מאוד כיף, הרגשתי שייכת פעם ראשונה כי כל הילדים שיתפו
אותנו. זה ריגש אותי מאוד. היה לי מעניין וכיף.

ליאת: אני מאוד נהנית. היה לי כיף עם הצוות, עם המאפרות, עם השחקנים ועם הילדים החמודים. אני אוהבת דרמה ומשחק. אמא, סבתא והחברים באו לראות אותי בהצגה והחמיאו לי ששיחקתי יפה ורקדתי ושרתי. העבודה של מעין איתנו מקדמת אותי – גם בתיאטרון, כי אני משחקת, וגם בחיים. זאת הייתה חוויה מרגשת, פעם ראשונה שלי מול קהל גדול.

אדווה (עובדת בגן רימון): המשפחה שלי הפתיעה אותי כשבאה לראות אותי. הילדים מהגן התרגשו לראות אותי על הבמה. אני מאוד אוהבת לשחק ורוצה להמשיך. ראיתי אותך (את מעין) מדברת ביו-טיוב והתרגשתי מזה מאוד, דפק לי הלב חזק. הרגשתי בלב שלי שעדן (רז) נמצאת איתי שם ומאפרת אותי. היה רגע שקפצתי בבהלה ממשהו, אז שמחתי שעדן ושירן (מלכה) היו שם, כי אני מכירה אותן מגן רימון, עבדנו יחד. כל החברים מיעלים באו לראות אותי. ריגשתי את ההורים שלי שהשתתפתי. אה... והיה לי כיף גם עם אלומה (ארזי)!

שיר: הופעתי הרבה פעמים אז אני מכירה את זה. היה לי כיף עם הילדים. ההורים שלי צילמו ואמרו לי "כל הכבוד" שהשתדלתי ושהופעתי. אני רוצה להגיד שהיה לנו כיף שלימור (אחת הבנות מיעלים) חזרה אלינו והופיעה איתנו!

מירב (עובדת בגן שיבולת): מישהו בא אליי ואמר לי שהיינו מהממות. זה ריגש אותי ואמרתי לו "תודה" (צוחקת). מאוד נהנית בהצגה ואני רוצה להופיע עוד. מאוד התרגשתי, הרגשתי וואו! בעננים! כי כולם מכירים אותי, כי רמת-יוחנן זה הבית השני שלי. העבודה עם מעין – זה משהו שאני מכירה, כי אני מכירה אותך הרבה שנים, לא הייתי בלחץ, את נתת לי הרגעה. כיף לי שאני מכירה את כולם בתיאטרון.

לימור: אני מאוד אוהבת את הילדים, הם נכנסו לי ללב!

ובנקודה הזו השיחה גלשה והמשיכה עם שאר דיירי המקום, שהסתקרנו מהצד ורצו להצטרף לשיחה.

היה מקסים ומצחיק לשמוע אותם מדברים על הכל מהכל, והיה מרגש לשמוע מכולם על החוויה שלהם מההצגה – בתור משתתפות ובתור צופים שהחברות שלהם הופיעו על הבמה בביטחון ובשמחה שלא רואים בכל יום.

זו ההזדמנות שלנו להודות באופן מיוחד לויקי שלם היקרה, שיצרה את החיבור בין תיאטרון הבית לבין עמותת יעלים א.ד.נ.מ, ועל כל העזרה בקידום שיתוף הפעולה המיוחד הזה!

תודה ויקי!!

שיהיה שבוע נפלא ומלא ביצירה,

מעין, דיאן, יערה ועדן - תיאטרון הבית רמת יוחנן.

על המעיין (יובל-שוהם) הנובע בקהילתנו ומעשיר את חיינו עד מאוד ביחד עם כל פעילי תיאטרון הבית....

תיאטרון הבית הפועל בקיבוצנו כבר מספר שנים הוא מפעל מדהים, מעשיר ומקור לגאווה קהילתית גדולה. היקף הפעילות וההפקות לאורך שנים מעידים שלא מדובר כאן בגחמה חולפת.

תיאטרון הבית הוא כבר חלק בלתי נפרד מחיי הקהילה שלנו ברמת יוחנן. החל מהגרעין המלוכד סביב **מעין יובל-שוהם** שהיא מבוע בלתי נדלה של יצירה והפקות, והמשך במעגלים רחבים הכוללים עשרות רבות של ילדים ומבוגרים שתיאטרון הבית משתף בהפקותיו.

עבורי שיא השיאים היה בהפקה המדהימה בפורים האחרון של "סיפור המגילה בתוך ניר עתון" בשילוב שירי הביטלס.

בהפקה האחרונה הזאת, באו לביטוי כל האיכויות הקהילתיות והמקצועיות של המפעל הזה:

1. רמה מקצועית מהליגה הלאומית שלא מביישת תיאטרונים מסחריים.
2. שיתוף עשרות רבות של שחקנים פעילים ואנשי במה מאחורי הקלעים ולפניהם, שבלעדיהם אין הפקה, וגילוי מתמשך של כשרונות חבויים ומפתיעים שללא תיאטרון הבית לא היו פורצים.
3. שילוב של תכנים ונגיעות מקומיות מהווי החיים המקומי, תמיד בחוכמה ובהומור.

חשוב לי לציין לפחות עוד כמה שמות שלהבנתי הם חלק בלתי נפרד וחיוני בהצלחה לחולל את הפלא הזה: **יערה בן-טל** המוכשרת והעמלנית בחומר שמייצרת את התפאורות, התלבושות ואת האביזרים הפיזיים מחוללי האווירה סביב הבמה. **דיין זמיר** אשר על ההפקה, שסוחפת אחרי ולפניה, ושום חסם לא יכול לה. **עדן יובל** שאיתן בהכול. **אתי גפן** אשר על התרבות, **ואייל ברבר** שעל ההגברה וסביבותיה.

אוסף עוד הגיג מתוך ראייה רחבה יותר.

לצד הגאווה הגדולה שלנו בטיפוח והמשכיות ההפקה והביצוע של חגי רמת יוחנן וקבלות השבת, שהם עמוד פינה בחיי התרבות והחוסן הקהילתי והחברתי שלנו, תיאטרון הבית הוא מרכיב משלים רב חשיבות עד מאוד.

לראייתך, שני התחומים האלה מקרינים, משביחים ומשולבים זה בזה, ומעצימים מאוד את ממד התרבות ושאר הרוח אצלנו. גם כאן אין הדברים מובנים מאליהם. אחראים לכך האנשים (בעיקר נשים) המובילים את סה"כ מכלול שני המרכיבים האלה של חיי התרבות שלנו לסינרגיה נפלאה.

כמובן, כולם יודעים שההפקות האלה גם עולות כסף. בעיניי, ההשקעה שלנו, של רמת יוחנן במפעל הזה היא בעלת התשואה "הרווחית" ביותר עבורנו. לא בערכים מדידים של חומר, אלא בערכים של לכידות וחוסן חברתי.

אסכם ואומר:

1. לכל העושים במלאכה המופלאה הזאת של תיאטרון הבית, מהקדקוד ועד אחרון הפעילים מאחורי הבמה, אנא המשיכו בכך.
2. ולהנהלת הקהילה, אנא, המשיכו לתמוך, לסייע, לגבות ולספק לחבורה הנפלאה הזאת את התנאים והמעטפת להמשיך להיות הלב הפועם של התרבות והקהילה.

חג פסח שמח !

מאיר יפה

דיאלוג בין אילן בלושטיין לאליעזר גוטמן

שלושת הקטעים הינם האחרונים מרצף דברים שנכתבו במיילים בין שני החברים. ייתכן שבקטעים אלו – מוגש המוץ האידאולוגי של הוויכוח.

אליעזר:

התקציב אינו העניין, התקציב הינו חלק קטן (פחות מ - 50% מהוצאות הקיום), לראות בו את חזות הכל - זו טעות במקרה הטוב והטעיה במקרה הפחות...

התקציב אינו עקרון, וכפי שצינת תהליך דרוויניסטי... התחיל ללא תקציב, עבר לתקציב אישי, המשיך בתקציב כולל והיום תקציב מקיף.

אפרופו - גם התקציב אינו שוויוני! הורים עם ילדים מקבלים יותר, וותק מזכה בתוספת, גברת מקבלת עוד קצת, יחיד או יחידה מקבלים יותר.

ובכלל בהוצאות הקיום - אנו רחוקים (היינו תמיד) משוויון: רכבים... דירות... בריאות... לימודים... ועוד...

יחד עם זה - תמיד: חקלאי, מורה, מנכ"ל פלרם, מכבס, משווק, נויניק, עורך עלון, לולן, גננת, מזכיר, רפתן, ועוד... ידעו שכל עוד הם נותנים את מרצם וכשרונם - מובטח שלא ייגרע מכבודם - מרמת חייהם, מזכויותיהם - מאומה!

יותר מכך עד היום אנו מחשיבים מורה טובה או גננת טובה או חקלאי טוב - לשמנה והסלטה בקיבוצנו, משוכנע שאנו גאים על כך שאצלנו ניתן למצוא חברים בענפי החקלאות!

ממחר כשנתחיל למדוד את התרומה כחלף לשכר המקובל בשוק... זהו! נגמר שוויון ערך האדם, נעלם כושר השיפוט הערכי! יש סולם "ערכי" חדש...

גננת - גם אם תהה הטובה ביותר - תקבל קצת יותר ממחיר השוק (במקרה הטוב) וכנ"ל לגבי חקלאי מסור, אחראי, חרוץ. ובטח לגבי מורים.. ובבקשה - ברגע שפורצים את המחסום/העיקרון - זהו - זה רק עניין של זמן חודש, שנה, שנתיים, חמש - נגלה שהפערים יבואו לידי ביטוי בכל תחומי החיים! בפערים - בבריאות, בחינוך, בלימודים גבוהים, בחוגים לילדים, ברפואת שיניים, ביכולת לחסוך, ביכולת לעזור לילדים וגם בלגמור את החודש...

אני יודע שגם היום יש פערים - לא נולדנו שווים, אין לנו נקודות פתיחה שוות, וגם הצרכים/רצונות שונים - ולמרות זאת הקיבוץ השכיל לבנות לאורך עשורים, מערכת קהילתית - מפצה, שמוצאת את -

המעניין/המיוחד/המיוחד בכולנו, כך שישנה הרמוניה, שוויון הזדמנויות
עדתי/מיני, חברויות בין דוריות ובין חברים עם יכולות שונות. זה ישתנה.
נדמה לכם שנתחיל למדוד כל אחד ע"פ כושר השתכרותו והקהילה תשמור
על אופייה.

אם רוצים באמת לטפל בעבודה... יש דרכים אחרות..

אילן:

אליעזר, אם אני מבין נכון את דבריך, אתה לא טוען שתקציב שוויוני שומר
או מהווה ערך כלשהו בפני עצמו, אלא ששינוי של מבנה ארגוני זה יביא
למדרון חלקלק שסופו מי יישורנו. עם כל הכבוד לטיעון זה, אני סבור שאין
מקום להימנע משינוי ותיקון חברתי דרוש, רק בגלל שתוצאות התהליך אינן
ידועות.

ההנחה שלמכבס ולמנכ"ל פלרם זכאות לאותה התמורה, גם היא שגויה
מהיסוד בעיני. אחד מתחיל את יומו בניחותא, יודע כי אין כל אירוע אשר
עלול להשפיע על מועד סיום העבודה, זוכה להשלים מטלות/סידורים
במשך היום ובאופן כללי נהנה ממסגרת עבודה נוחה ביותר. אין כמעט
אחריות ובוודאי שלא מעבר למסגרת שעות העבודה. האחר "משועבד"
לתפקיד, אחראי במשך כל השנה לכלכלת הקיבוץ ו"ההטבות" הבאות עם
התפקיד וודאי שאין בהן בכדי לפצות על ההשקעה. בהסכמה החברתית
הקודמת, ככל שהמכבס היה מסיים את יומו בשעה מוקדמת, הוא היה
הולך למקום עבודה אחר, וממשיך לתרום, עד שתרומתו תשתווה, גם אם
מבחינה "כמותית", לזו של המנכ"ל. לגבי ההפרש בין התמורה לקיבוץ, זאת
אי אפשר לאזן מלבד לייצר דיפרנציאציה בין התמורות שיקבל כל אחד.
יובהר, מודל השינוי לא מבקש לפגוע בכובס ולהוריד באופן משמעותי את
רמת חייו. להיפך, ניתנת לו האפשרות לשפר זאת. צריך לזכור, ההוצאות
המשמעותיות ביותר החלות על אדם "בעיר", ממילא לא יחולו עליו. מגורים
(הוצאה ממוצעת של כ-8,500 ש"ח בחודש באזורנו, לכל הפחות, עם
כוללים גם ארנונה, חשמל ומים), הוצאות חינוך (למעלה מ-3,000 ש"ח
לילד לחודש בחינוך בלתי פורמאלי), תשתיות (היטלים) וכולי, לא יושתו
על החבר. לכן, החשש מפגיעה משמעותית בכבודו ורמת חייו, הינה ממילא
ערטילאית ובלתי סבירה.

לגבי הפגיעה בערכי ליבה- לימודים גבוהים כמשל, בדיוק בשביל זה הקמנו
כבר לפני שנים רבות קרן לימודים, אשר תבטיח לכל בן משק את
הלימודים, ללא קשר ליכולות הכלכליות של הוריו. לא כל דבר יעלם
בעקבות השינוי.

עוד בעיה שיש לי עם התזה שלך היא, שהשינוי נדרש רק בגלל שיש בעיות לטפל בעבודה. בעיני השינוי נחוץ כדי ליצור שוויון מהותי בין החברים, מה שלא מתקיים היום לאור ההבדלים בין העבודות והתרומות. נדבר מבורך הוא, שהשינוי אכן יטפל גם בבעיות העבודה, שעם כל הכבוד לטענה שלך, אין דרך לטפל היום ולא בכדי לא הצליח אף קיבוץ לטפל בכך בדרך הישנה.

שלום אילן

אנסה לענות על טיעונך ע"פ הסדר...

ראשית, תוצאות התהליך ידועות !! מסכים שמשך הזמן/התהליך אינו ידוע (כפי שאמרתי בין שנה לעשור).

פירסורית מיכל פלגי, אשר חוקרת את התנועה הקיבוצית כבר כמה עשורים, מעידה כי מתוך כ - 220 עשרים קיבוצים שהתחילו בשינוי "דיפרנציאלי" (ב - 30 השנה האחרונות) בין אם ב 10% ובפערים קטנים מאוד - בין "העשירים" ל - "עניים", פערים הקטנים מ - 1 ל - 2 . בכולם (ללא יוצא מן הכלל) המשיך ה - "דיפרנציאלי" להתרחב... אין דוגמה אחת לקיבוץ שהשינוי נשאר בעומקו הבראשיתי.

ליבת הדיון/פולוגתא ביננו נמצאת במשפט שלך - ציטוט: "ההנחה שלמכבס ולמנכ"ל פלרם זכאות לאותה התמורה, גם היא שגויה מהיסוד בעיני..."

על שתי הנחות שלך איננו מסכימים:

- הנך משוכנע שיש קשר בין רמת ההשקעה (זמן/פיזית/נפשית) לבין רמת השכר בארץ/בעולם והנחה זו טעות. הקשר מבוסס בעיקרו על ביקוש והיצע ובטח שלא על "רמת ההשקעה".
- הנך משוכנע ש - "מנהל" משקיע יותר מ - "עובד מהשורה" מה שכמובן אינו נכון !

ניתן דוגמאות:

- מצד אחד נשים בסל אחד את מנכ"ל פלרם + מזכיר הקיבוץ + עובד בכיר במשרד מבקר המדינה ומנהל בכיר בחברת הייטק - המשותף לכל אלו: שכרם ע"פ מחירי השוק = עשרות אלפי שקלים לחודש. לטובת הדיון ייקראו: "המצליחנים".
- מצד שני נשים בסל שני את הכובס המקומי (עד לפני כעשור) + המשקה בגד"ש + נהג ביית וחולב + הגנת המקומית והמורה בבי"ס - המשותף לכל אלו: שכרם ע"פ מחירי שוק = נמוך משמעותית מקבוצת המצליחנים ולטובת הדיון ייקראו "הלזרים".

כמובן שיכולנו להוסיף לכל קבוצה עוד עשרות דוגמאות...

- קבוצת המצליחנים תהה על פי רוב צמודת רכב, הם ישקיעו את כל כשרונם והשכלתם ע"מ לשפר את תוצאות הפירמה בה עובדים, יזכו לכבוד והערכה מסביבתם, ישקיעו בישיבות אין סופיות גם בערבים (בסביבות ממוזגות), יזכו את הקהילה בתרומה חודשית -

ושנתית גבוהה הרבה מעבר לממוצע, 08:00 תהה שעה סבירה לתחילת עבודה, קבוצת אנשים אלו "ינחיתו" בד"כ מטלות על כפופים ויהיו במדרג גבוה בארגון בו יעבדו.

- קבוצת הלזרים ייזכו במעט חופש בחירה באופן העיסוק בתפקידם, גם הגמישות בבחירת שעות העבודה/העומס יונחתו עליהם. הכבוד/יוקרה/הערכה של הסביבה לתפקידם/עבודתם - תהה נמוכה משמעותית משל המצליחנים. הגנת והמורה - לא יזכו להרבה ערבים שקטים (גם בסופי שבוע) - מפניות / תלונות / דרישות הורים דקדקנים... הכובס "יזכה" לביקורות נוקבות על כל החלטה שיקבל ע"פ שיקול דעתו לטובת הציבור, יעבוד פיזית עד סבל בפרקים/גפיים, יעבוד בסביבה לחה וחמה - יסבול את הריחות של כולנו ועוד.. המשקה בגד"ש או הרפתן, יהיו תלויים בחסדי שמיים/ציפורים/גנבים. בשעות החמות "יבלו" ללא מזגן, בלילות ירוצו כמה שצריך אם בגלל קו צועד שהתקלקל או פרות שברחו. בסופי שבוע ובחגים - הפרות לא צמות - והגידולים צריכים מים ובכלל התקלות לא ממתינות לימי ראשון. סביר שיום העבודה יתחיל לפני צאת החמה. נהג הבית - יצא כל יום (כמעט) למלחמה בכבישים, ייתן לכולנו שירות - תמיד בחיוך גם כשאנו כמו "קוץ בתחת", יקבל מאיתנו טלפונים גם הרבה לאחר שעות העבודה גם בסופי שבוע ואם יש לו זמן - ייתן חלקו רפת. המשותף לקבוצה זו: ששכרם יהיה ....

אין לי ספק שהעולם מצביע באופן ברור "קפיטליזם", אין פה צודק יותר או פחות, יש השקפת חיים, אני מקווה שנמשיך להעריך את השותפים פה ע"פ רמת השקעתם ולא על בסיס המדדים הנהוגים מסביבנו.

דרך אגב - משוכנע שאם אותם מוחות (מבריקים) הדוחפים את השינוי "הדיפרנציאלי" היו משקיעים מחצית מהאנרגיה בכדי למצא פתרונות שיחזקו את היחד/ערבות/קהילה/רעות = קיבוץ, היינו הרבה יותר מאושרים.

ברכות –

לתלמה וראובן עזריאלי וכל בני המשפחה
לרגל נישואי נכדתם שי, ביתם של אביטל ועדו,
עם בח"ל מתן. מזל טוב וברכות!!!

ברכות

לאיתמר יריב שסיים שרות לאומי
מאחלים הצלחה בהמשך הדרך!

אולפן הפקות רמת יוחנן

אנו מזמינים אתכם לצפות בכתבות הוידאו של המגזין בלחיצת כפתור על הלינקים.

חודש מרץ 2019 –

אוניברסיטת חורף

<https://www.youtube.com/watch?v=x12JaiGgQBA>

טיול פברואר לירושלים

<https://www.youtube.com/watch?v=nGHDhNd-dWE>

אירועי פורים - מקטן ועד בכלל

[feature=youtu.be&https://www.youtube.com/watch?v=sjIWuVojBfo](https://www.youtube.com/watch?v=sjIWuVojBfo)

מידי חודש אנו מפיקים כתבות וסרטונים מצולמים בנושאים הנוגעים לרמת יוחנן, אודות חברים ונושאים שונים מחיי הקיבוץ.

את הסרטונים ניתן לראות ב**ערוץ 900** ערוץ הקיבוץ, ולמצוא באינטרנט בתוך ערוץ היו-טיוב תחת השם רמת יוחנן. לכניסה לסרטון יש לציין שם הסרטון ומילים קשורות

הערוץ המקומי - 900 - משודר בלופ 24 שעות וניתן לצפות בכל כתבות המגזין

צפייה נעימה

75 שנים לעומר בשנת ה-88 לרמת יוחנן.
"טקס קציר העומר
ראשית תבואה חדשה אשר אנו נוהגים,
קבלה היא מאבותינו...."

הטקס ייערך ביום שבת אחה"צ 20.4.2019 ט"ו בניסן תשע"ט
בשדה החיטה ליד הבאר, בדרך למאגר.
התכנסות פעילים בשעה 17:30 ברחבת הבאר.
תחילת הטקס בשעה 18:00

מלך האויר החורפי עלול למנוע את קיום הטקס. אנו עושים את
כל המאמצים כדי לקיימו. אנו מלמנים לעזור בהקמת הבמה
ובפירוקה את כל אשר כוחו במוותנו.
אנא היו קשובים להודעות אפשריות על סינויים.

בהרכת חל שמח!!

צוות ההקמה:

דורון קפולניק, אמיר סליוסר, זהר בן בורקוב, איל ברבר, נעמי
יפה.

חג אביב שמח

"ברמה" עריכה, הקלדה ושכפול – זוהר מור

הגהה – אודי פלד

Barama2@kry.co.i